SEZAİ KARAKOÇ

ALINYAZISI SAATİ

ŞİİRLER IX

5. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI

ALINYAZISI SAATİ

ŞİİRLER IX

YAZARIN ÖBÜR ESERLERİ
(DİRİLİŞ YAYINLARI'ndan)

Şiir:

ŞİİRLER I	Monna Rosa
ŞİİRLER II	Şahdamar/ Körfez/ Sesler
ŞİİRLER III	Hızırla Kırk Saat
ŞİİRLER IV	Taha'nın Kitabı/Gül Muştusu
ŞİİRLER V	Zamana Adanmış Sözler
ŞİİRLER VI	Ayinler/Çeşmeler
ŞİİRLER VII	Leylâ ile Mecnun
ŞİİRLER VIII	Ateş Dansı
ŞİİRLER IX	Alınyazısı Saati
GÜNDOĞMADAN	(Şiirlerin Toplu Basımı)

Hikâye:

HİKÂYELER-I	Meydan Ortaya Çıktığında
HİKÂYELER-II	Portreler

Piyes:
PİYESLER-I • ARMAĞAN

Çeviri Şiiri:
BATI ŞİİRLERİNDEN • İSLÂMIN ŞİİR ANITLARINDAN

Düşünce:
RUHUN DİRİLİŞİ • KIYAMET AŞISI • ÇAĞ VE İLHAM I-II-III-IV • İSLÂM TOPLUMUNUN EKONOMİK STRÜKTÜRÜ • DİRİLİŞİN ÇEVRESİNDE • İSLÂM• İSLÂMIN DİRİLİŞİ • DİRİLİŞ NESLİNİN ÂMENTÜSÜ • İNSANLIĞIN DİRİLİŞİ • YİTİK CENNET • GÜNDÖNÜMÜ • MAKAMDA • DİRİLİŞ MUŞTUSU • DÜŞÜNCELER I-II • FİZİKÖTESİ AÇISINDAN UFUKLAR VE DAHA ÖTESİ I-II-III • YAPI TAŞLARI VE KADERİMİZİN ÇAĞRISI I-II • UNUTUŞ VE HATIRLAYIŞ • VAROLMA SAVAŞI • ÇAĞDAŞ BATI DÜŞÜNCESİNDEN • SAMANYOLUNDA ZİYAFET

Deneme:

EDEBİYAT YAZILARI-I	Medeniyetin Rüyası Rüyanın Medeniyeti Şiir
EDEBİYAT YAZILARI-II	Dişimizin Zarı
EDEBİYAT YAZILARI-III	Eğik Ehramlar

İnceleme:
YUNUS EMRE • MEHMED ÂKİF • MEVLÂNA

Günlük Yazılar:
FARKLAR • SÜTUN • SÛR • GÜN SAATİ

SÖYLEYİŞLER

Röportaj:
TARİHİN YOL AĞZINDA

Konferans:

ÇIKIŞ YOLU-I	Ülkemizin Geleceği

Meydan konuşması:

ÇIKIŞ YOLU-II	Medeniyetimizin Dirilişi
ÇIKIŞ YOLU-III	Kutlu Millet Gerçeği

SEZAİ KARAKOÇ

ALINYAZISI SAATİ

ŞİİRLER IX

5. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI
Nuruosmaniye Cd. Derin Han, No:8/1
34410 Cağaloğlu-İstanbul Tel: (0212) 519 04 57
Posta Çeki No: 348155
www.dirilisyayinlari.gen.tr

Diriliş Yayınları : 38

Birinci Baskı : 1989
İkinci Baskı : 1995
Üçüncü Baskı : 1998
Dördüncü Baskı : 2003

BU KİTAP

Bu kitabı oluşturan **Alınyazısı Saati** ve **Ağustos Böceği Bir Meşaledir** adlı şiirler, 1979-1988 yılları arasında yazılmış olup 1988'de Haftalık **Diriliş Dergisi**'nde yayınlanmıştır.

© Diriliş Yayınları. BU KİTAP DAHİL BÜTÜN ESERLERİMİZİN TÜM YAYIN HAKLARI SAKLIDIR (Değerlendirme amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, hiçbir surette alınamaz, çoğaltılamaz, çevirisi yapılamaz, radyo, TV'lerde okunamaz, kaset ve CD'lere aktarılamaz, Internet dosyası açılamaz).

Dizgi-İç Düzen: Sembol Tanıtım
Baskı-Cilt: Bayrak Matbaacılık
Davutpaşa Cad: No:14/2 Topkapı-İstanbul
İstanbul- Şubat 2012

ALINYAZISI SAATİ

1.

Ve Kudüs şehri. Gökte yapılıp yere indirilen şehir.
Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri.
Altında bir krater saklayan şehir.
Kalbime bir ağırlık gibi çöküyor şimdi.
Ne diyor ne diyor Kudüs bana şimdi
Hani Şam'dan bir şamdan getirecektin
Dikecektin Süleyman Peygamber'in kabrine
Ruhları aydınlatan bir lâmba
İfriti döndürecek insana:
Söndürecek canavarın gözlerini
İfriti döndürecek insana

ŞİİRLER IX

Ve Kudüs'ü terkettiğin o ikindi
Birinci Cihan Harbi günü vakti
Kan sızdırıyor kaburga kemikleri
Karlı dağlardan indirdiğin atların
Bir evde perdeyi indiriyor bir kadın
Mahşerin perdesini kıyametin perdesini
Ağlıyor yere inen saçları
Göğü yırtan kefen beyazı elleri

Ve Kudüs şehri. Gökte yapılıp yere indirilen şehir.
Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri.
Yeşile dönmüş türbelerin demiri
Zamanın rüzgâr gibi esen zehriyle
Ve yatırlar patır patır kaçıyor geceleri
Boşaltıyorlar işgal edilmiş bir şehri boşaltır gibi
Kaçıyorlar Lût şehrinden kaçar gibi
Tuz heykele dönüşmemek için Tanrı gazabıyla
Susmuş minarelerin azabıyla
Yıkılmış cami kubbelerinin ıstırabıyla
Ve şehit kemiklerinin bakışı bir başka bakış
Artık burada taş bile durmak istemez
Ve ay'ı görmek istemez zeytin ağaçları
Eğilerek selâmlamazlar hilâli hurmalar
Artık ne Zekeriya ve ne İsa var
Sararmış bir tomar mı mucizeler
Ölülerin dirilişi şifa veren kelimeler
Ve ne de Miraçtan bir iz
Yerden yükselen kaya

Ve Kudüs şehri. Artık yer şehri, toprak şehri.
Bakır yaprakların, çelik gövdelerin, acımasız yüreklerin.
Demir köklerin, tunçtan ve uranyumdan dalların.
Kurşundan çiçeklerin şehri.
Gülle kusuyor ana rahmi
Bomba parçalıyor beynini bebeğin.
Tanklar saldırıyor evlere bir anda ev yok tank var
Uçak var gök yok utanç var
Ve kime karşı bütün bunlar
Masûm insanlara karşı
Binlerce yıl oturdukları yurtta kalmak isteyenlere karşı
Ve kim tarafından bütün bunlar
Roma'nın, Babil'in, Asur'un ve Firavunların
Ve nice milletlerin zulmünü görenler tarafından
Zalime olan öcünü mazlûmdan almak
Zalim olmak ve en zalim olmak
Ve artık ne İbrahim ne Yakup ve ne Musa var
Tersinden okunan Tevrat hükümleri
Karaya boyanmış Mezmurlar

Ve Kudüs şehri. İçiyle ve ruhuyla suskun
Göklere kaçmış hayaliyle
Bir pervane gibi ışığa uçmuş gönlüyle
Bir başka âleme göçmüş hakikati
Tanrı katına varmış
İki elini kavuşturup divana durmuş
Hüküm istemiş

Yeryüzüne yeryüzü kadısına
Hüküm ki:
Haksız yere bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir
Ve haksız yere insan öldürenin cezası ölüm
Ve fitne, Arzı fesada verme, daha büyük suç adam öldürmekten
Fitne bastırılıncaya kadar savaşın!
Yeryüzünden fesat kalkıncaya kadar
Ey insanlık, ey insanlar
Ey gündüzden daha gündüz,
Hakikatten daha hakikat
Müslümanlar.

2.

Ne kadar uzaktık Dicle'den
Çok yakınında doğmuşken
Dicle ki aşağılarda köpüklerinden
Bir şehir doğurmuş Bağdat'tır bu senin ülken
Bağdat'tır bu kardeşim senin ülken
Ayın Dicle'ye düşüp toprağa yükselmesi yeniden
Ayna koparmak boyuna ayna koparmak güneşten
Açık ve seçik bir fetih kılıçla yarılan güneşten
Senin şehrin benim şehrim ve hepimizin şehri
Bir nehrin şehri ki bizi yıkamıştır ruh ve beden
İçimizde akmıştır gece ve gündüz demeden

Gövdesinde izler benekler taşır Kara Âmid kalesinden
Yaralar kaplan derisini cam gibi süsleyen
Gönül yaraları fizikötesinden

Ve bir şehir ki haber verir
Gök yaratılmadan önceki gökten
Zebercet seslerin ev kafesi oluşu
Diş diş bahçe parmaklıkları gümüşten
Hurmalar Dicle'nin çiçekleri peygamber armağanı
Veliler armağanı Bağdat'a doğru gelen
Boyuna gelen bin yıldan beri
Bin bin yıl daha öteye giden
Altın palmiyeler sulh ve sükûn defneleri

Görmedim Bağdat'ı ne kadar görmek istemişken
Bizi mahrum bırakmışlar birbirimizden
Kendimiz mahrum bırakmışızdır kendimizi kendimizden
Bağdat ki Kerbelâ şehitlerinin kanıdır harcı
İslâm Uygarlığının Başkenti
Harun Reşit barışı
İmam-ı Âzam adaleti
Cüneyd'in gözleri
Geylâni'nin gönlü
Ve Halid'in zikri
Binbir gece ülkesi
Binbir gündüz gerçeği
Fuzuli'nin günü

Leyli vü Mecnun nefesi
Ve Hallac- ı Mansur'un kanıyla besli
Gece meleği
Yaksam bütün lâmbaları
Çağırmak üzere ateş pervanelerini
Fitili kıssam ışık baharını
Yanmasın aşıkların yüreği
Bir aldanışla bir yanışla
Ulu bir kanışla bir yanışla

O çocuğun kederini biliyorum
Kaderi bir ağıt gibi sızdıran gönlüne
Bağdat bir sarmıca ine ine
Yaklaşıyor yeniden derinden derine
Çarpılmanın mermerine

Alçılar kırılıyor Lût gölü tuz gibi
Dicle kara bir fırtınada dönüyor fırdolayı
Çatlayan toprak karanlığın anası
Ve su, kurumuş çiçeklerin damıttığı

Kitap yüklü develer boğuldu
Ateş yüklü atlar yüzerken yandı
Kördüğümdür halifenin sırrı
At nallarının altında

Kuşlar ki boğazları tıkanmış mercandan
Kıyamet habercisi çıkardığı seslerle

Zeytin ezmesi sergisi sonsuz bir asfaltta
Bilyeler üstünde kayan otomobiller göçünde
Bir halk gidiyor burdan bilinmeyen bir yere
Hâtıralarını savurarak sıcak bir rüzgârın küllerine

Ve haberci diyor ki: n'oldu Bağdat
Nerde onu koruyan sur ve perde
İnsan ki yaşar eserde
İnsan nerde ve eser nerde

Devrilen her taş benim taşım
Yıkılan her ev benim
Benden yıkılıyor hepsi ben yıkılıyorum
Yıkılan benim

Ve haberci diyor ki: yıkılan benim
Taşta suda hurmada
Kuş boğazında
Otomobil tekerinde petrol zerresinde

Her zerrede ölen benim
Ölen Bağdat benim

Ve diyor ki haberci:
Yanan ay sönen gün benim
Çöken akşam gelen geceyim ben

Neden anlamadın bütün bunları sen
Ey Bağdat'ın altın anahtarını küle çeviren

3.

Deniz köpüğünden kurulmuş kubbeler altında
Yıkayan hatıraları incir kamaşmalarıyla
Zeytinde tutuşan akşam mavisi ağıtlar
Güveyi çamaşırları kadar andırıyor baharı

Yerin altında bir şehir var yaza mahsus
Rüyalar, pınarları güneşle karıştırıp sayıklar
Ruhumuz, kıyamet aşısıyla damgalı damar damar
Kabirlerde, eski taşlarda, mahzenlerde mahpus

Ben Şam'ı bin yıl öncesinden bilirim
Annemin sütü kadar yakın bana
Babamın uğradığı son antik çarşı
Dedemin kılıcını dayadığı surlarına

Ey kalbimin içinde uyuyan şehir
Hiç bir uçak hiç bir tren hiç bir otomobil
Hiç bir muştu hiç bir belge hiç bir kanıt hiç bir
Seni alıp bana getirmemiştir
(Beni alıp sana gelememiştir)

Niçin göçtün benden ve nereye
Yükleyip gittin ağır kervanını
Neden aldatmadın karanlığın bezirgânını
Boyanmış olan sarıya kızıla griye

Peygamberlerin türbeleri makamları
Mahallelerinde ağaçlarla çevrili
Altından suların aktığı
Bir sırrı fısıldayan yeşil rüzgârı

Tevrat çizgisi Zebur yankısı
İncil sesi Kur'an nefesi
Şam sokaklarının sabah öncesi
Ve güneşi yere indiren öğlesi

Atların aşık kemiğine kadar çıkmıştı
Seni son koruyanların kanı
Taşıdıkları yeşil peygamber sancağı
Dalgalanmıştı sağnak sağnak tepelerinde

Şehirde adım adım savaş...
Sokak sokak gerileme ve çekiliş
Maveraünnehir'den gelip de durmuş
Huzurunda peygamberlerin. Şimdi geri gidiş...

Nereye gidiş? Şehitler ülkesine elbet
Vahyin kanatlarıyla sedefleşen yer
Gecenin günün ortasında cennetler
Sonsuz balkonlardan gül saçılışı sepet sepet

Yeniden doğuş diriliş sûru çalınca
Benim geri döneceğim şehir Şam'dır
Bir Başşehre döner gibi dönecek askerler
Belki yorgun, fakat neşelerin en neşesiyle

Fırat sana geldiği zaman
Nasıl karşılayacaksın onu
Dicle sana geldiği zaman
— Bir diriliş başlangıcı
Bir kıyamet sonu —
Nasıl karşılayacaksın onu

Taşlarının içindeki cevher
Kederimin madeninden
Toprağın ruhumun yeraltında gezer
Bir gelgit depreminden boğazıma yükselen

Şam Şam Şam
Sana hangi kadırgamı göndersem
Sana hangi çektirimi yollasam

Sana hangi kucağımı uzatsam

Bir nar gibi koparılan Şam
Yabancı ellerce gerçek dalından
Güneşten ayırıp götürülen geceye
Renginden ruhundan anısından soyulan

Atların aşık kemiğine kadar çıkmıştı
Dünya yüzüne Allah adını yazan kan
Bir kan ki, Ilgaz, Erciyes, Ağrı, Süphan
Dağları ırmaklarından akmıştı coşkun coşkun

Ve sonra ne yazık sonbahar büyük bozgun
Çıkageldi Büyük Halk ve Büyük Yurt için
İstanbul'u, Bağdat'ı, Şam'ı kaplayan mâtem için için
Kanatlarıyla siyah siyah bir kuzgun

Ama, umutsuzluk yok, en yakın ve keskin günde,
Sonunda dönecek talih, gelecek Büyük Atlı
Çileye batmış İslâm halkı için kurtarıcı
Görünecek ilkin Şam'da der gelenek saati

4.

Bütün dünya mahkûm gibi
Yalnız sen hürsün sabah yıldızı
Bizim zincirle bağlı her yanımız kolumuz kanadımız
Yalnız sen özgürsün sabah yıldızı
Güneş bile lekelenmiş
Yerden yükselen dumanlarla
Ay paslanmış
Geceden sisler ve puslarla
Yalnız sen saf lekesiz ve mâsum
Yalnız sen tertemiz
Gecenin eremediği

Gündüzden önce ulaşan
Kendi gönül sırrına
Ve günün soluğuyla sararmayan
Parçalanmaz aydınlık
Ve bölünmez ışık
Alınyazımızın tek ak noktası gibi parlayan
Sabah yıldızı
Bütün gece uykusuz kalsam
Bütün ömür susuz kalsam
Ne çıkar
Seni görürüm mutlak
Sabaha doğru

Sabah namazı
Senin kanatlarındır
İnsanı götüren
Hür ve aydınlık ufuklara doğru

Yıldızlar çekilir
Ve güneş erteler doğmasını
Ve sana kalır
Zaptedilmez öz vatan gibi
Gökyüzü

Ve sabah rüzgârı
Hafif hafif siler

Gözünde birikmiş yaşları
Kadifeden görünmez ellerle

Neden ağladın bu gece
Ve dün gece
Ve neden ağladın evvelki gece
Neden söyle
Sabah yıldızı

Bırak Beyrut'a ben ağlayayım
Altmış bin ölü verdi
Daha dün
Kardeş kardeşe

Ve Irak'ın ve İran'ın
Canım şehirlerine ağlayayım
Ölen kadınlarına ve çocuklarına ağlayayım
Avrupa'dan Rusya'dan Amerika'dan
Kan pahasına alınmış
Ölüm kusan silâhlarla

Bir kalb duracaksa
Acıdan ve ıstıraptan
O benim kalbim olsun
Senin kalbin değil
Sabah yıldızı

Ağlama ve dayan sabah yıldızı
Kalbin durabilir sonra

Bunca acı ve ıstırap levhası karşısında
Oysa sen daha çok lâzımsın
Sabah uyanan insanlara
Tanrı'nın bütün mâsum yaratıklarına
Gülümsemen gerek
Hatırlatman gerek onlara
Yüzyıllarca belki bin yıllarca
Mâsumluğun var olduğunu

Umut gibi ışı
Ezan gibi uzan her sabah
Ve rüyasına sız
Uyuyan o çocuğun

Bir kalb duracaksa
O benim kalbim olsun
Sınırları belli insan ömrünün çünkü
Ama senin yaşını
Ölüm saatini kim bilebilir
Şanı yüce
Tanrı'dan başka

5.

Bırak ben ağlayayım
Esir pazarında satılan Afganistan'a
Açlıktan milyonları kırılan Afrika'ya
Filipinler'e
Habeşistan'a Eritre'ye Filistin'e
Esaret prangasıyla kıvranan
Kafkaslar Azerbaycan Türkistan'a
Bütün milletlere ülkelere
Irmaklar gibi ben ağlayayım
Sen demir gibi olmalısın
Çelik gibi sabah yıldızı

Ceyhun dursun ben ağlayayım
Seyhun dursun ben ağlayayım

Sen diriliş yıldızısın
Büyük Tanığısın
Tanrı'ya inanmanın

Ve baharda
Tomurcuklanan gül
Senin doğuşunla açar gözlerini dünyaya

Seninle uyanmıştır çoban
Çağırmaktadır sürüsünü
Yeni gün taze vakte

Seninle uzay aynasında
Keskin sesini ayarlar
Şah horoz

Ve yankılar yankılar yankılar
Gökkubbede eşsiz yankılar
Dağlardan dağlara
Ovalardan ovalara

Sen demir gibi olmalısın
Çelik gibi
Sabah yıldızı
Kırılacak bir kadeh değilsin
Bu meyhanenin
Kepenkleri inerken

Sen ruhumun rönesansı
Göğe vurmuş yansıması
Kalbin saf aynası
Ve ta kendisisin şafağın
Ta kendisisin sabahın

Korkma seni gölgeleyemez
Karanlığın öbekleri
Seni örseleyemez
Sabaha kadar havlayan
Şerrin köpekleri
Çevrende halkalanmış
24 saat nöbette
Peygamber ocağının bebekleri
Yeryüzü melekleri
Kahraman
Asker tüfekleri

*

İçim gece yarılarında
Kömürleşen
Bir boşluk gibi
Onu yakacak ateş
Yalnız
Sabah yıldızı

O yıldız ki
Tren

Sabah vakti geçerken
Sivas'tan
İlişir göğe
Bir sarı
Bir mavi
İğne gibi

Bundan mı ki
Sana
"Sarı yıldız
Mavi yıldız"
Demiş halk şairi

O yıldız ki
Kur'an diline girmiş
İlk işaret olmuş
Büyük Birliğe

Ben onu benzetmem
Mitolojideki gibi
Güzelliğini insandan alan (yer insanından)
Hiç bir şeye

Soyut kalsın diye
Onu yakıştırdığım
Güzel olana değil sâde
Güzellik düşüncesine
Güzelliğin ta kendisine

6.

Kimse söndüremez seni
Sabah yıldızı
İnsanlığın alınyazısısın
Altın çivilerle çakılmış
Zaman levhasının göğsüne

Ürkek bir güvercinin
Kalbi gibi atsa da nabzın
Sen çelik kalesisin secdenin ve sabrın

Kerpiç damlara
Sessizce sürünüp geçsen de

Ayın gölgesinde
Belli belirsiz
İletsen de bildirini
Güneşin ilk parlayışıyla
Sönecek çiğ tanelerine
Kimse bilmese de
Yine sen olacaksın
O güneşin gözbebeğinde

Güneş yakar
Sen ışıtırsın
Ateş denizinin çalkantılarından
Yüzü bulandıkça onun
Yüzünü aydınlatan
Suyunu durultan
Sen olacaksın onun

*

Ve o kadınlar nereye gittiler
Anne olan sevgili olan o kadınlar
Çocuklarının üzerine titreyen
Kirpiklerinde hep aynı
Sevgi ve merhamet ışığı
O kadınlar gökyüzüne mi çekildiler
Eleğimsağmalara mı göçtüler

Muratlarımızla birlikte
Ve şimdi
Erkeklerin kötü alışkanlıklarına özentili
Bir kadınlar seli
Onlar gibi
Kumar içki ve şiddetin esiri
Ve kentte gece yarılarında
Tabanca sesleri
Bir kurşun senin de yüzünü sıyırmıştır
O terör yıllarında
Farketmişsindir sabah yıldızı

Yaşatmağa değil
Öldürmeğe inanmış
Diriltmeğe değil
Söndürmeğe kanmış
Bir takım eli silâhlılar
Seni de mutlaka seni de
O sonsuz sükûnet dünyasında
O her kımıldanışın bir altın değer kazandığı cihanda
Ürperttiler titrettiler sarstılar
En sefil bir kapitalizm taklidi
Ve komünizm ciridi
Kendi insanımızı
Ruhumuzu canımızı kanımızı
Eritip emdi, emdi eritti
Bir oyun böyle başladı

Bir oyun böyle gitti
Bir oyun böyle bitti

Hayır, sabah yıldızı
Gözümüzün bebeği
Gönlümüzün çiçeği
Sevgili
Sabah yıldızı
Oyun bitmedi.
Bitti sanılan bu yerde
Yeniden başlayacak
İndi sanılan bu perde
Yeniden açılacak
Onların istediği gibi değil
Kaderin istediği biçimde
Kan seli olarak değil
Gül sağnağı halinde
Ve yeniden
O anneler o sevgililer
Geri gelecekler
Ve o aydın o yiğit çocuklarını getirecekler
Senin kurşunla yaralanmış
Kana batmış gözlerini
Ruhlarından akan
Ak ve billûr
Bir kevserle yıkayacaklar
Gök gök olacak
Yer yer olacak
Ve yeniden başlayacak maceramız
Dünya ve âhiret hayatımız

7.

Ben düşüncede
Yeryüzünü dolaşıyorum
Sen düşünde
Gökyüzünü
Sabah yıldızı
Haritalar çiziyor ruhum
Acının utancın hıncın ve hüznün haritalarını
Umut dağları yükselmese
Muştu, nehirleri beklemese
Denizler denizlere direnmese
Yağmur ağaçlara örtünüş olmasa

Küller içinden çıkmasa
Yepyeni ve güçlü hakikatlerin hayalleri
Hayatın yükünü kim taşıyabilir
Bu ateşten kara parçalarında
Kuşlardan bahsetmek isterim sana
Güvercinlerden kırlangıçlardan
Hurmalardan çiçeklerden
Güllerden ve samanyollarından
Bütün bunlarla
Direniyoruz dünyaya
Yeraltından çıkan taşlarla
Göktaşlarıyla
Hisarlar kuruyoruz
Ölümün kara ölümün pususunca
Büyük savunma
Gecemiz gündüzümüz
Bir rehinden kurtarıyoruz
Tam satılacakken evimizi
Hep cehennemlerden gözlüyoruz cennetimizi
Bir eskiler alayım yankısına çevirmişiz geçmiş günlerimizi
Büyük şelâlelerle akan taptaze sesimizi

Sabah yıldızını
Ak yıldızını

Kaybetmiş ülke
Sevgili ülke
Afganistan

Seni andım yine bu gece
Sattılar seni bir gün
Esirler pazarında Rusya'ya
Zavallı Afganistan
Hayır hayır zavallı değil
Kahraman Afganistan

Ruhları donmuş şahların
Sana yabancılaşmış aydınların
Attı seni kucağına Rusya'nın
Pakistan'a karşı
Zavallı Afganistan
Hayır hayır zavallı değil
Kahraman Afganistan

İleriyi göremediğinden
Habersiz olduğu için gelecekten
Ürküttüğü için kendinden
Attı seni esarete
İstemeden bilmeden
Pakistan
Zavallı Afganistan

Hayır hayır zavallı değil
Kahraman Afganistan

Dünyayı bir kefeye
Kendini bir kefeye
Koyan
İran
— Yalnız kendine açık
Kendi sorunu dışında sorun tanımayan —
Umursamadı yanı başında
Gözler önünde
Çiğnenmesini bir kardeş ülkenin

Pakistan, İran, Türkiye
Dağıttılar birliklerini
En düşman ülkeler
Paktlar kurarken
Seni başbaşa koydular kaderinle

Ey islâm ülkeleri
Birlik sizin ana ilkenizken
Paramparça oldunuz
Niçin ve neden

Hergün biriniz bir ziyafet konusu
Kurda kuşa
Kalanlarınız da giriyor sıraya

Bekliyorlar
Kurban edilme nöbetini

Ama Afganistan'ın
Kahraman çocukları
Bir bir can verecek gerekirse
Yurtları mukaddesatları uğruna

Hindikuş dağlarında bugün
Bambaşka bir ateş yanıyor
Sönmez bir ateş bir ateş tohumu
Geleceğin diriliş meşaleleri için

Bir gün Hayber geçidinden
Kuş uçmaz dağlardan o Sancak geçecek
Kurtuluş günü olacak o gün
Şehitlerin dirildiği gün
Ebedî anlam ve amaçta

8.

Yeryüzüne ayı indir o bir şehir olsun
Yaklaştıkça büyüyen
Ayrıntıları setleri bahçeleri
Yumuşak çizgileriyle ortaya çıkan
İşte ben o şehri yaşadım yıllarca
İstanbul'da parça parça
Çeşmelerinde ayı yaşadım
Servilerinde ayla birlik bölündüm
Ayla birlik yaralandım
İstanbul mezarlıklarını aydınlatan ayla
Soludum bölük bölük âhiretin

Keskin çizgili özgürlüğünü
Kanlı canlı özgürlüğünü ay kesmesi
İçtim sıcak bir yaz günü içilen buz gibi bir vişne şurubu benzeri
Kutsallığın ballı biberli çilekli çile kevserini
İstanbul'dur bu otuz yıl kana kana yaşadığım
Resmim âdeta taşlarına geçti
Ben İstanbul'da dağıldım zerre zerre
İstanbul damla damla içimde birikti
Mermer tozu gelip gelip içimde oluştu bir şehir
Bu yeryüzünden ve gökyüzünden ötedeki şehirdir
O bir kılıçtır Doğu'dan Batı'ya uzanıp
Çin ipeğinden örülmüş şeytan kozasını bölen
Darbeleriyle Batı çeliğini lime lime eden
O Tanrı'nın kılıç halindeki hilâli
İslâm ruhunun kristalleşmiş heykeli
İçimin sesi rüyamın öfkesi merhametimin şehri
İstanbul'a gel oruç günleri gez gör ve dinle derinden
Taştaki oymalarını incele bir er gözüyle
Semerkant'tan kalkıp gelmiş erlerin gözüyle gör her yeri
Camileri mezarlıkları çeşmeleri ve sebilleri
Git Sümbülefendi'ye servilerden sor olup biteni
Merkezefendi'de tüket maddeyi yırt maddeciliğin kefenini
Bağdat'ta ebedî bağı ruhun ve ilâhî hikmetlerin
Şam'da son sınırı mânevî medeniyetlerin
Kozmik bakış metafizik sezgi

Bağdat'tan dal Şam'dan yaprak Diyarbekir'den çizgi
Hep İstanbul'da kırık dökük
Parçalanmış silinmiş sönmüş
Hayaletler gibi kaçmış gizliliklere
Loş boşluklara sığınmış kan rengi bir huzur arzusu
Sabah Karacaahmet'ten öten şafak kırmızısında savaş borusu
Sökün eder her sabah ufkun bir ucundan yeniçeriler
Su sırıltısından gök gürültüsüne değin
Bütün seslere düzen vermiş ebedî mehter

Yok olduysa da bu şehir ruhu ruhuma sindi
Ben yaşadıkça o yaşayacak bende
Kimbilir belki o da dirilecek benimle
İslâm Milletinin dirilişinde
O yeniden güneşin güneş ayın ay dünyanın dünya
İnsanın insan olduğu o günde
Ölümün biliyorum ey İstanbul diriliş içindir
Öyleyse indir ruhunun teslim bayraklarını indir göm toprağa
Doğrul ve kalk ayağa
Kemiklerinle etin arasında
Sonsuz güç topla korku ve muştuyla
Mucize muştusuyla
Yüreğim yırtılıyor çınlıyor ağlıyor yüreğim
Fırtına yaprak yaprak dökülüyor
Gecenin tüyleri savruluyor havaya

Ölümümü kutlayan Arz oğullarıyla
Mübarek toprağın anlamından bile yoksun
Taşın demirin mermerin ve tozun metafizik kadrine
bile düşman

Kâbûs ruhumu çalmak isteyen hırsız
Madde dönüşür bin bir şeye ama ruh kaybolmaz
Altın madeni gibi pırıl pırıl kalır ve solmaz

9.

Ve ben karadan geldim ama denizi üstlendim
Denizi yüklendim âdeta denizle evlendim
Denizle yaşadım denizle öldüm
Öldükten sonra denizin gözlerini gördüm
Denizden denize yükseldim
Birliğin şarkısını işittim dinledim derinliklerinde
Sedeflerinden yapılmış İstanbul camilerinin taşları
Beyaz güvercin kanadı köpüklerinde kubbelerini gördüm
camilerin
Bilirim atalarımız denizden yaptılar bu şehri
— Ama gizleyerek saklayarak itiraf etmeyerek —

Bursa'dan gelen yeşil bu denizi boyadı gökten sonra

Ve trenler şifreli düdükleriyle trajedileri perdelerken
Dönüp bir köşeden ötede kaybolurken
Ben kayalarını denizin âhenkleştirdiği kıyılarda
Gerçeği koğaladım hayal meyal görünen kelimeler arkasında

Ve derken birden karaya sıçradım Ayasofya
Padişah türbeleriyle örtülmüş maskelenmiş şehzade mezarlarıyla
Kayboldu o deniz o kentle birlikte Rabbim bildir bana olup biteni
O yeşil ötesi ışığı o güneşi tahlil eden su çizgisini

Ve sen ey Avrupa yerin dibine batacaksın bitmez tükenmez
suçlarına karşılık

Ve derken Ayasofya yüzüme çarpan karanlık
Serin ve kilim nakışlı kızıl gözlü dev bir cam gibi
Ve kılıcımın ucunda Ayasofya küçük bir bilya gibi
Uzatıyorum göklerin kubbesine bir ikram gibi
Gök sofrasında bir çeşni bir garnitür gibi
Kalk ve kavra ruhum bir kadavra gibi olan bu göksel yapıyı
Bir kartal taşırken yere düşmüş
Ve kalakalmış kaldığı yerde
Sonra karanlıklardan çıkan kargalar tünemiş üstüne
Yemişler ötesini berisini
Ey kozmiğin kemirdiği bir kent gibi yükselen yapı

Ey Allah'a açılan ve kapanan ulu kapı
Bir at gibi soluyorsun kulelerinle
Deniz öfkenin köpükleriyle benekli
Gel barışın köprüsü ol içimizde dışımızda
Yeniden sularından içelim kana kana
Savaşabilirim bugün bütün dünyayla
Gerekirse
Ruhumuzun susadığı hakikat olan
Evrensel İslâm Barışının zaferi için
Aşk için Tanrı hakikatı aşkı için
Göğe çıkan İsa yere insin diye
— Fazla çıkardılar göğe —
Gel ey Muhammed ve İsa hakikatı
Burada sizi bekleyen bütün bir insanlık var
Bulutlar yaralı insanlar zehir saçan fırtınalar
Kara-düşünce fırtınalarıyla yüklü kurşun levha havaları
Savaşırım doğudan daha doğu
Doğrudan daha doğru olanı bulmak için
Zulme karşı savaşabilirim
İnsan başı yalnız Tanrı önünde eğilecektir
Ebedî hakikat budur
Bunun için savaşırım ben
Bunun için kanım helâl olsun
Şehrimin alnına özgür Tanrı aşkını yazmak
İstanbul'u yeniden Tanrı şehri yapmak
Bunun için savaşırım ben

Servi için savaşırım çınar için savaşırım
Tozlanmamış gün doğuşu için
Yıldızlar geceleri yeniden görünsün diye
Tuz deniz damlasında gülsün
Çam denizle gülüşsün
Su tenimizle barışsın
Ruhumuzla ışısın diye
Savaşçıyım ben atalarım gibi
İstanbul için savaşırım
Bağdat'ın dervişlik ortağı
Şam'ın kılıç kardeşi
Olan İstanbul için

Benim güneşimden öteye kimse gidemez
Benim güneşimin üstüne doğmadığı hayat hayat değil
"Benim duvarımdan yüksek duvar haraptır"
Gerçek özgürlüktür kölelik değil Tanrı'ya kulluk
İstanbul olacak yine gerçek özgürlüğün türküsü
Kıyamete kadar söylenecek türkü

10.

KIZKULESİ'NE GAZEL

II

Ölümden korkuşun sembolü olan
Ölümden kurtuluşa yol arayan
Zehiri saklayan incir tatlılığında
Yılanı saklayan meyve sepetinde
Bizans mahzenlerinin yarı ışıklı sularında
Örülmüş tabiat ihanetinin masalı
Kuleye giydirilen ipek maske
Hayır bu bir iftira çizilmiş zaman pergeliyle
Metafizik bir dirilişe koşan ermişliğin eliyle

Denizin ortasında yükselmiş ışık anıtıdır o
İslâmın denizden güneşe yükselen sütunu gibi
Denizden yükselmiş bir Eyyûb Sultan gecesi mumu gibi
Geceyi gündüze dönüştüren ruh oyunu gibi
Bakireliğin kehânete kurban oluşu değil
Işığın şehre ilk kabul edilip dağıtılışının merkezi
Bizans dirilmek için ummasın ondan medet
O yalnız ve yalnız islâmın dirilişine işaret
Bir şehâdet parmağı gibi yönelmiş Tanrı'ya
Kelebeği arıyı karıncayı konuk eder
Ördek sürülerini selâmlar martılara el eder
Yaz kış geçişlerinde etrafında döner leylekler
Leyleklere yön belirlemelerinde yol gösterir
Kız Kulesi Galata Kulesine nur gönderir
Giderir Ceneviz karanlığını
Bizans karanlığını her sabah
Her akşam sularda duyduğu müslüman ninnisiyle
Kazır büyük konuşmasını ruhumuzun derinliklerine
Yayar Semerkant kokulu ceviz yaprağı akşamını havaya
Yeşil bir duadır o en büyük aydınlığa

Batı güldü yüzümüze
Ama hep arkadan vurdu
Hep öyledir Batı
Ve hep öyle kalacak
Ey, doğunun iki yüzlü, batının iki yüzlülükten de artık yüzlü

Hainlikleri ve düşmanlıklarıyla karşılaşan
Saf ve temiz yürekli müslüman
Sen hep yalın kılıçla
Ve yüzyüze
Ve apaçık ilân ederek savaştın
Bunu bir onur işi saydın
Kaybettinse zırhsız savaştığından kaybettin
Müslümanlar
Sizin için büyük hayat tehlikesi var doğuda ve batıda
Batıdan iki defa korkun doğudan iki defa
Korkun demek sakının demek
Yoksa müslüman için korkmak ne demek
Doğu da batı da korksun senden geçmişte olduğu gibi
Korkut ve muştula buyruğunca
Yeniden söyle söyleyeceğini doğuya batıya
Çin, psikolojik incelikler ve duyarlıklar uygarlığı
Gerçekte mahrumdur hakikatın metafizik cevherinden
Onlar ne kadar batılı görünüm alırlarsa alsınlar
Yine çinlidirler. Ayinleridir sabah akşam jimnastiği
İdealleri, bütün dünyayı istilâ
Kumların çölleri istilâsı gibi
Ve Hint, ne kadar metafizik görünümlü olursa olsun
Dinleri ve uygarlıkları: düşüncenin gölgesi duyarlık üstünde
Semboller tabiatın soyutlanışından
Onların da dünyayı istilâ niyetleri
Suların ovaları istilâsı gibi

Büyük Hakikatın gölgesi burdan vurmuşsa oraya
Kartalın gölgesi düşmüşse toprağa
Aldatmasın kendisini hintli
Kartal uzaklarda sonsuz gökyüzünde
Ve hakikat uzaklarda

Ve iki kere tehlikedir Batı senin için
Rusya... buzul, sonsuz kutup soğukluğu...
Dondurucu kış gibi gelip kavurmak ister her yeşili
Karanlık ülkelerden güneşi söndürmeğe gelmiş aydınlık
ülkelere
— Yine de tümünde halkları ayırıyorum yönetimlerden
Halkları sürü gibi itiyorlar savaşa
Kullanıyorlar onları kızıl kara sarı esmer zulûmler için
Onları nisbeten mazlûm ve hatta mağdur kabul
ediyorum—
Ve ateş gibi Batı gittiği yeri yakar
Ruhunu kezzaba batırır insanın
Artık insan onursuz ve idealsiz
Yıllarca ve yüzyıllarca
Amaçsız donmuş kalakalır
Tanrı yardım etmezse
Diriliş ne güç!
Batı, ateş ve duman
Rus, kızıl buz
Hint, boğucu su,
Çin yutan kum çölü
Tanrım, müslüman ne korkunç âfetlerle çevrili!

11.

Tanrım, müslüman, ne korkunç âfetlerle çevrili
Hem âfakta hem enfüste
Hem dışta hem içte
Hem fizikte hem ruhta
Onu koru Tanrım
Ona acı ona yardım elini uzat
Senin halkındır onun halkı
Onu uyandır onu şuurlandır
Ona bilgi ve güç ver
İleriyi görüş gücü ver
O, yeşilin şiiridir

Yeşil şiirdir onun ruhu
Hızır'dır öncüsü artçısı bu halkın
Onlar tek sahibi metafiziğin
Ruh ve hakikat medeniyetinin
Onun uygarlığıdır hayata anlam veren
Aklı da aklı aşanı da fizikötesine götüren
Tabiatı verimlendiren
Ayı ay güneşi güneş eden
Çelişkileri bile âhenk olarak kullanan
Kavisleri bile dosdoğru
Zehir bile onda şifanın buyruğunda
Onlardır güneşi ve gölgeyi yerli yerine koyan
Bu dünya ve öteki dünya, hakikatın gölgesi
Tanrı aşkını yaşayanlardır onlar
Mevlâna görünür bir uçtan
Konya'dan Kubbe-i Hadra'dan
Muhyiddin-i Arabi İmam-ı Gazali
İmam-ı Rabbani ve Hallac esintileriyle dolu uygarlık
Pancurlar var Hallac gibi
Yaz sıcağında ruha açılan
Sabrın ve tevekkülün son ucu Geylâni
Halisliğin saf madeni Rüfai
Dünya nakışlarını silmiş kalbden
Kalb ahiret aşısının boyasıyla boyalı nakşi
Ey kalbim sen yine bunları ara
Ve bul yeniden

Çatıda setlerde ufuk çizgisinin olduğu her yerde
Her müslüman gönülde ve yüzde
Bin bir yol gider bir yola varır
Orda kalbimizin fidanı göğerir
Orda gönlümüzün çiçeği açar
Açar bir gün elbet yeniden gönlümüzün çiçekleri
Görülmemiş fizikötesine ait çiçekler
Mesnevi'nin Mânevi'nin
İhyâ'nın Mektubat'ın
İstanbul'un Bursa'nın
Diyarbekir'in Konya'nın
Erzurum'un Bağdat'ın Şam'ın
Kahire'nin ve bütün Afrika'nın
Mekke'nin ve Medine'nin gülleri
Ne tükenmezdir islâmın şehirleri
En büyüğünden en küçüğüne
Hangisini ansam eksik kalır
Sayılmaz güzellikleri iyilikleri
Kuala Lumpur'dan Darüsselâm'a kadar
Ve ayrıntılar ayrıntılar ayrıntılar
Merzifon'da sen gördün mü Kara Mustafa Paşa Cami'inde
Kesik insan başı gibi ağlayan yaşlı çınar köklerini
— Gövdeyi geçen kökler —
Hamamlarını ve bedestenini
Gümüşhacıköy'ün camilerini
Mardin'in kaleyi andıran içiçe ve üstüste evleri

Ve kalesinde Hızır Makamı
— Ve her kim Mardin kalesini bir kere görmüşse
yedi kere görecek demektir —
Ve Bitlis kalesi
Dört mevsim baharı yaşayan Van Dağları
Erek Dağı, orda erilir bala ve tertemiz sırra
Yaşlanmazlığa
Hızır sırrına
Ey zaptedilmez ruh, yine sensin!
Seni hiç bir gem dizginliyemez
Süphan Dağı
Ağrı. Ruh volkanik bir dağ gibi erimiştir orda.
Herşey kurşun ve bakır
Ağırlıklar her yeri çökertmiş
Meteor taşı gelmiş gökten ve yeri yakmış
Küçük Ağrı'da yer yerin dibine batmış
Koparamazsın en ufak taşı bile yerinden
Taşlar eriyip donmuş
Aydan gelmiş bir maden

12.

Yol nedir yolun neresindeyiz
Dönüyor muyuz sonsuz bir dairede
Tarifsiz telâfisi olmayan bir gerilemede mi
Farkedilmeyen ama ansızın farkedilecek olan
İlerlemede miyiz hafif hafif birikip
Birden patlayan
Deprem dalgaları gibi gelip
Sükûneti duruşu blok blok düşüren
Önlenemez bir sonda mıyız
Bütün medeniyetlerin ölümü mü bu
Peki ne kalacaktır geriye

Yoksa tam tersine bir saflaşma mı
Eninde sonunda
Hakikate sahip olduğumuza göre
Rönesansımız dönemine mi girdik
Parçalanma ve bölünme dönemine mi
Ne olup ne bitiyor
Gün nereye gidiyor
Sana kalsa ikindi ya da akşam
Bana kalsa ikinci
İkinci kuşluk ve ikinci
Sabah alacakaranlığı
Çöp ve öz saman ve tane birbirlerinden mi ayrılıyor
Dikenler gülü mü reddediyor
Saklıyorlar mı geleceklerden
Kan boğacak mı hakikatı
Sıkarak damarları
Gerilim
Yaralandık mı
Aklımız mı duyarlığımız mı yara aldı
Bütün belgeler yakıldı mı sandık sandık
Bütün sır İstanbul - Bağdat - Şam çizgisinde mi
Ya iki üçgen söz konusu biri dar biri geniş
Darını iç üçgeni söyledim. Geniş
Ya da dış üçgene gelince
Afrika'dan Malezya'ya gider ta.
Ve orta daire Kahire - İslâmabat - Mekke...

Dokuz şehir kurtulsun,
Kurtulacaktır müslümanlar.
İnsanlık kurtulacaktır,
Diriliş fikri gitmelidir bu dokuz şehre akırmak gibi
Cennetten çağlayan
Işıklarla yıkanan
Öte yer öte zaman kınalı
Rüya oyalı
Arı gönül aşılı
Tanrım yeniden dirilişin tohumlarını
Saçmamız için fırsat ver
Kötülük ilkesini zayıflat
Direnişini kır yoğunluğunu seyrelt
Doğrulukla doldur doğumumuzu
Peygamberin zamanından bir...
Zaman düşür üstümüze
Hakikat içimizde göğersin
Yeniden o gümüş sükûnet gelsin
İkindilerimizin saatine
Suları dalga dalga arıtan gönüller ve havuza
Can gelsin suya dallarını sarkıtan asmalara
Yapraklardaki toz
Doğudan gelen o atlı silüetinin
Atının ayaklarından çıkan toz
Altın tozundan daha değerli
Bir at ki karnında taşıyor bir başkaldırışı

Bütün başkaldırışları eskitip değersizleştiren başkaldırışı
Bir başkaldırı ötesi medeniyetini taşıyan karnında o at
Ve o atlı
Nereden geliyor o atlı
Tanrı aşkından doğan o atlı
Yunus izli Mevlâna çizgili
Muhyiddin-i Arabi gölgeli Gazali hacimli
Develerin hörgücünde saklı hazineler
Moğol atlılarının Dicle'ye döktükleri
O hazinelerin gizli şifreleri
Ve bin bir Bağdat mitolojisi

13.

En büyük acı şu: insanlık hadım edildi
Hakiki düşünceden gerçek duyarlıktan ve öz bilgiden
Bayrakların ve sancakların gerisindeki sancak söndürüldü
Karanlıktan sunî ışık yapıldı ve gerçek ışık öldü
Hayat dediğiniz ölüm ölüm sandığınız gerçek hayat
Diyarbekir'in yaz sıcağında meyankökü şerbetindeki tatla
Koka-kola zehri arasındaki fark bu
Benim yazlarım ebedîlik yelpazesinin kat kat açılışı
Çamlı ahşap köşklerin pancurlarının aralanışı
Dupduru denizin sonsuzluğa kardeş kabul edilişi
Gidersin yorgunluğunu gecelerin ve gündüzlerin
Yeniden özgürlüğe ve özgünlüğe çıkmak
Bize mahsus görüntüler Bursa İstanbul Konya Edirne

Bize mahsus görüntüler Diyarbekir
Ulu Cami Peygamber Camii Süleyman Camii
İçkale Aslanlı Çeşme
Dar sokaklar kapı içinde kapı uygarlık bu
Kendi uygarlığımız
Yenilememiz gereken
Ve diriltmemiz
Kopyadan taklitten dönmek
Ölümden dönmekten daha zor ama
Varolmanın tek şartı
Kaderin kaderle çarpışması
Kaderin kaderi ertelemesi
Kaderin kaderi yenmesi
Yeniden varolmanın sırrı
Dirilmek ve diriltmek görevi
Ölümün çürütemediği güzellik
Ben o güzelliği söylüyorum
Ben o güzelliği söylüyorum
Ölümün ötesindeki güzellik

Ben o güzelliği söylüyorum
Sonbaharın kızıl yapraklarındaki baharı
Ben o güzelliği söylüyorum
Açlık ve susuzluktan sonraki sofraları
Yakıcı çölün derinliğindeki ırmak
Yatır örtüsündeki yeşil sükûnetin bal peteği
Balın içindeki geometri vahyin kanıtı Cebrail izi
Cebrail'in gölge gibi geçerken bıraktığı iz gecede
Ben hep o güzelliği söylüyorum

AĞUSTOS BÖCEĞİ BİR MEŞALEDİR

Böcek ki akıtıyor damla damla ağzından
Üzüm ballarında süzülmüş ağustosu
Titreyen şıngırdayan bir çocuk oyuncağı
Ağustos bu seste
Bu durmayı unutmuş seste

Çam diyor ağustos böceği
Çamlara kasideler söylüyor
Tanrı'ya yakarıyor nesli tükenmesin diye
Bu hanedanın
Ağaçlar içinde şah ağaç olan bu hanedanın

Ey masalcı adam iftira ettin sen
Bu harikalar harikası böceğe
Onu suçladın tembellikle
En çalışkan onu görüyorum ben
Hiç bir karşılık beklemeden
Yazı ağustosu çamı çınarı
Tanıtıyor bize yazı ağustosu çamı ve çınarı

Ağacın dalında güneşe doğru yaklaşarak
Suyun, bir damla suyun değerini altın ediyor
Çiğ damlası bir zümrüttür diyor
Susadıkça eşsiz sesiyle şarkılar söylüyor
İlâhiler okuyor güneşe gönderiyor
Sen bunları levha levha kızart diyor
Bir daha yanmayacak şekilde kızart diyor
Kıyamete kadar kalsın insanlığa uzat diyor

Güneşi yakıcı güneş bilen gölgeyi reddeden
Gölgede saklanma kurnazlığını reddeden
Aç kalma pahasına olsa da öten
Susamanın armonilerini en iyi bilen
Mâtemden alevden bir gömlek giyen
Yapraktan bir saray ören
Sesini bir şehir gibi boşaltan nehre
Dağlara kırlara ve ormanlara zerre zerre

Sonra kış gelince karıncalar saklanır toprak altına
Herkes bir önlem almıştır o hariç
O hep iyiyi güzelliği yaşamış
Özgürlüğe dalıp çıkmış yalnız özgürlüğe
Öbürleri hep gerçekçilik taslamış
Ama o hep gerçeği aramış
Gerçeği aramağa çağırmış
Ve gerçeği yaşamış

Sizin acımanıza gülüp geçiyor
Sizi gidi faydacılar çıkarcılar sizi
Üzülmeyin evi yuvası yok diye
Kışlık erzak biriktirmemiş diye
Sizin acımanıza yok onun ihtiyacı
— Sahtedir zaten acımanız
Siz ancak alay edersiniz acımasız —
Özgürlüğün sesidir o ürkmez korkmaz
Titremeden geçer gündüzden geceye

Bir başka ağustosta yeniden doğacaktır
Ağaçların tepelerinde güneşe en yakın yerde
Tanrı'nın sırrıyla bir mucizeyle
— Oysa nesli kesilmeliydi size göre —
Ama hiç bir zaman hiç bir yerde
Sönmez Tanrı'nın yaktığı meşale
İsterse bir böcekte olsun o meşale

Temmuzda ağustosta ağaçlar cayır cayır yanarken
Yalnız o, odur teselli eden dayanın diyen
Yaşamanın en büyük ilkesi sabrı öğütleyen
Yavru kuşlara masallar anlatarak geceye serine götüren
Âdeta güneşle onlar arasına sesiyle bir perde geren
Şırıl şırıl sesiyle onları serinleten
Gözlerine ışıltılı vahalar gösteren
Çeşmelerden su sesleri alıp getiren
Sesiyle — o ufacık gövdesinden tüten —
Dağ gibi sessiz korumasız bahçeyi örten
Herkese her yere mutluluk saçan sevinç serpen
Dünya cehennemine Cennet'i karşı diken
Işık kıyametine mızraklar havale eden
Harbeler gönderen oklar atan sesinden
Ağustos böceği deyip hor gördüğümüz
Minik göğsünde bir koskoca orkestra taşıyan

Hiç yere bir şey yaratmamış olanın
Bize gönderdiği bir muştucu o yaratık
Uyarıcı ve muştucu bir yaratık
— Tanrı boş yere bir şey yaratmamıştır
Anlayan için muştucu duyan için uyarıcı —

Ateşle dans eder o güneşle dans eder
Çırçıplak çıkar güneşin karşısına
Belki yaşayamaz güneşi eksik kışta
Fakat ardında unutulmaz bir yaz bırakır

İÇİNDEKİLER

7 Alınyazısı Saati
59 Ağustos Böceği Bir Meşaledir